

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

110. An gradus cujuslibet inter se affinitatis, vel consanguinitatis sint in confessione distinguendi? vel an sufficiat, si pœnitens dicat se personam consanguineam cognovisse, non declarando gradus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

dub 6. n. 274. vbi sic ait: Nihilominus quamuis quædæ de reuerentia graduum in recta linea, & transfertali in consanguinitate inter se, & in affinitate inter se probabilis existimem; non videtur improbabile consanguinitatis gradus inter se & affinitatis inter se non distingui specie; atque adeo peccatum cum consanguineo in vno, aut altero gradu esse eiusdem speciei, quamuis sit notabiliter maior malitia inter propinquiores, quam inter minus propinquos. Vnde non desunt teste Corduba q. 2. lib. 1. quæst. ... qui existimant gradus consanguinitatis non esse necessario inter se distinguendos, & explicandos in confessione, sicut nec gradus affinitatis inter se; quin sufficiat penitentem dicere se cognouisse personam consanguineam non declarando gradum consanguinitatis, aut affinem, non declarando gradum affinitatis, quod alij vel verum, vel probabile docent. Legatur Diana, qui ita probabiliter sentientes affert plures 1. part. 17. resol. 31. inter quos Hurtado, qui putat in eadem linea omnia esse eiusdem speciei. Imò Caietanus etiam in diuersa linea 2. 2. q. 154. art. 9. quem & alios refert Diana non solum ibi part. 1. tract. 4. resol. 67. & p. 4. tract. 4. resol. 234. & p. 5. tract. 14. resol. 57. Hucusque Dicastillus.

5. Remanet itaque satis probabilis nostra sententia, quam iterum hic confirmare volui ad compescendam audaciam quorundam Religiosi, qui his diebus vocant hanc sententiam latam & improbabilem; O lepidum caput! Non desinam tamen hic adnotare, Dicastill. vbi supr. num. 275. docere, diuerso modo violari pietatem cognatorum occidendo quam fornicando, intelligendum etiam est in facilegiis: diuerso enim modo violatur Religio fornicando cum virgine sacra Deo, quam percutiendo illam. Quamuis enim oppositum videatur docere S. Th. 2. 2. q. 99. art. 3. ad 2. docens eandem esse speciem, virginem sacram percutere, aut fornicari cum illa; ibi tamen distinguit species sacrilegij, vt alia sit in res sacras, alia in locum, alia in personas, sed vt rectè interpretatur Vasquez, ea diuisio non est in species infimas, sed in subalternas: In quo Vasq. etiam ipse num. 19. sui memor (nisi fortè alij id notauerint in postumo libro) notat se retractare doctrinam quam tradidit tom. 1. in 3. part. disput. 98. cap. 4. & merito quidem, quia alio modo seruatur reuerentia personæ sacræ seruando illius castitatem, non vitando illam, quam seruando illius sanitatem, & vitam, non percutiendo, sicut locus etiam sacer alio modo violatur furto, aut extrahendo hominem à loco sacro (quæ duo non putat Vasquez differre) & alio modo violatur effusione seminis, aut sanguinis. Hæc Dicastillus.

RESOL. CX.

An gradus cuiuslibet inter se affinitatis, vel consanguinitatis sint in confessione distinguendi? Vel an sufficiat, si penitens dicat se personam consanguineam cognouisse, non declarando gradus consanguinitatis; & se personam affinem cognouisse non declarando gradum affinitatis? Et an consanguinitas sit distinguenda in confessione ab affinitate? Ex part. 4. tractat. 4. & Misc. Refol. 234.

DE hac re alibi actum est, nunc tamen tantum adducam verba Gasparis Hurtado de Sacram. disp. 9. de penit. difficult. 4. §. Quid sic asserunt. Difficile existimamus, gradus ipsos consanguinitatis inter se, & gradus affinitatis inter se esse

necessario distinguendos, quia difficile est, gradus ipsos consanguinitatis inter se, vt pote inter se eiusdem speciei, & gradus affinitatis inter se, vt pote inter se eiusdem speciei, addere malitiam distinctam secundum speciem, quamuis intra eandem speciem addant notabiliter maiorem illi, qui sunt propinquiores, ob quod non desunt (vt Corduba quæst. 2. refert) qui existimant, gradus consanguinitatis non esse inter se necessario distinguendos, & explicandos, neque gradus affinitatis inter se, sed sufficere, si penitens dicat, se personam consanguineam cognouisse, non declarando gradus consanguinitatis, & se personam affinem cognouisse, non declarando gradum affinitatis. Ita Hurtado, & ante illum Caietanus in 2. 2. quæst. 154. art. 9. plus addens, & tenens, consanguinitatem non esse distinguendam ab affinitate, quia malitia incestus, quam consanguinitas addit, est eiusdem speciei cum malitia, quam addit affinitas; licet quoad vtrumque negetur à Nauarro in manual. cap. 16. numero 3, vbi tenet, in confessione consanguinitatem esse necessario distinguendam ab affinitate, sicut & gradus cuiuscumque inter se.

Sup. hoc in Ref. præterita §. Er rursus, & in Ref. seq. §. Nota etiam.

RESOL. CXI.

Quis concupierat sapius habere copulam cum matre, & filia, quæsiuit à me, an teneatur istam circumstantiam in confessione aperire? Et notatur consanguinitatem ab affinitate, & gradum affinitatis, & consanguinitatis non differre specie; ideo hoc non est necessarium explicare in confessione. Ex part. 10. tit. 15. & Misc. 5. Ref. 13.

1. Respondi negatiuè, & quod desiderans luxuriari cum duabus fœminis, quarum vna est mater, & altera eius filia non consanguineæ, aut affines concupiscenti non addat circumstantiam specialem, quia si adderetur, maximè ex incestu, sed hoc verum non est, quia peccatum incestus contrahitur solum quando quis concupiuit, vel copulam habet cum muliere iam ante sibi consanguinea, vel affine, supponit enim parentelam inter peccantes, ex qua denominatur incestus desiderium, vel copula, cum debeat causa præcedere suum effectum, parentela enim est causa, cur peccatum dicatur incestus. Quare cū iste desiderans luxuriari cum illis duabus fœminis inter se sanguine coniunctis in primo gradu, non sit illis cognatus, nullatenus incestum mentale neque externum cum illis primo committere, ita in terminis docet Bordonus in decisionibus Miscellaneis, decisione 109.

2. Nota etiam obiter id, quod probabiliter olim docui gradus affinitatis, & consanguinitatis inter se non differre specie, quod præter Doctores alibi adductos tenet me nouissimè citato Martinus de San Ioseph in Monita Confessariorum, tom. 1. lib. 1. tract. 10. de penitentia, numero 10. & 11. vbi sic ait. [La consanguinidad, y afinidad, es muy probable que no son diuersas especies porque en ambas es vna la causa de la prohibicion y assi en el versiculo que declara, quando dirimen si sit affinis por la afinidad entiendo tambien la consanguinidad.]

Sup. hoc in Ref. præterita, prope finem, vers. plus addens, & in alio §. eius annot.

3. Los grados de consanguinidad y afinidad no difieren en especie entre si, y assi no es necesario declarar en la confession el grado de parentesco que ay con la persona que se conocio carnalmente, porque todos los grados son de vna misma especie in genere moris: y assi aunque es mas grave

Sup. hoc sup. in Ref. 107 & in omnibus aliis eius primæ not.